GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 16.

W Niedzielę Dnia 23 Lutego 1800

Z Krakowa d. 23. Lutego.

D. 19 i 20 t. m. Szkoła Polsko Niemiecka Normalna w kollegium S. Barbary, nakładem W. JX. Tomasza Nowińskiego kanonikow grobu Chrystusowego, Jenerała i Infułata Miechowskiego utrzymywana, a pod opieką rządu zostaiąca, licząca JJ.XX. rektora, piaciu proffessorow i 210 studentow, odprawowała popis z kursu zimowego, na którym dystengwowali się, z pierwszey klassy Boiesiński Franciszek, Bobczyński Jozef, Grygowski Alexander. — Z drugiey Piątkiewicz Wawrzeniec, Zatoński Paweł, Żydziński Jozef, Prokopowicz Jędrzey, Pisarzewski Jędrzey, Pisarzewski Jozef i Wolff Jozef. — Z trzeciey Mroczkowski Jan Kanty, Macieiowski Ignacy, Reinhard Antoni i Maruchowicz Jacek, którzy w przytomności wielu zgromadzonych przezacnych gości, tak z stanu cywilnego iako też i duchownego iedni odbierali Præmia, drudzy publicznie pochwaleni i w księdze honoru na pamiątkę za pilność w naukach, obyczayność i inne przymioty godne szacunku i pochwały zapisani zostali.

Z Wiednia d. 15. Lutego.

Kollegium deputowanych niższey Austryi stanow, doniosło naypokorniey J. C. K. Mci, iż nakazany liwerunek żyta na rok woyskowy 1800, oddaią dwory, rownie iak poddani z naywiększym pośpiechem przed wyznaczonym ieszcze terminem, za co J. C. K. M. oświadczył w dekrecie do kollegium stanow naywyższe swoie ukontentowanie.

Tabaczny ferleger w Heidenschaft w Xięstwie Kraia, Dominik Ottaviani, oddał J. C. K. Mci z patryotyczney swey chęci na dobrowolną ofiarę 3 obligacye na pożyczkę woienną, w summie 115 zł., który patryotyczny dar J. C. K. M. z wyrażeniem swego naywyższego ukontentowania przyiąć raczył.

D. 8 t. m. umarł tu po długiey i bolesney chorobie, Ludwik baron Terzy, J. C. K. Mci szambelan, jenerał artyleryi wła-

ściciel regimentu pieszego, kawaler orderu woyskowego Maryi Teressy i wice kommendant tuteyszego miasta, okryty bliznami za swego Monarchę i oyczyznę.

Z Berna d. 22. Stycznia.

Piszą z Zurich że około fortyfikacyy tego miasta zaprzestano pracować. Wiele woyska które stało w tamteyszey okolicy udało się ku Bazylei, inne zaś nagłem marszem dążą do St. Gall. Austryacy siły swoie wzmacniają od strony Gryzonow, w woysku tam stoiącym wielkie widać poruszenia. Jenerał Moreau w rozmowie z sławnym Lavaterem względem pokoiu powiedział, iż śmiało zapewnić może, iż gdyby podano warunki do pokoiu niezbyt upadlaiące Francyą, rząd Francuzki zawrzeć go ma, mocne przedsięwzięcie. Offcyer Puski o którym dawniey wspominano był przysłany do jenerała Moreau od rządu w Neufchatel.

Z Strasburga d. 31. Stycznia.

Poruszenia woysk pomiędzy Moguncyą i Bazyleą ciągle trwaią. Jenerał St. Cyre przybył do naszego miasta i lewym skrzydłem armii Renu będzie dowodzić. — Woyska będące w Kel i iego okolicach od woysk innych wczoray zastąpione zostały. Podług listow z Bazylei pod dniem 29 brat ministra woiennego Berthier przybył tam dnia tegoż z depeszami do jenerała Moreau. Jenerał ten poiedzie iak mowią do Berna z ministrem Reinhard który co moment iest spodziewany.

Z Rzymu d. 18. Stycznia.

W dniach tych ogłoszono tu kopiią listu ktory Ludwik XVIII. pisał do Swiętego kollegium; osnowa iego iest następuiąca: *Ludwik z Bożey Łaski Król Francyi i Nawary*, naymilszym i nayukochańszym naszym braciom, Kardynałom, Biskupom, Kardynałom Presbiterom i Dyakonom S. Rzymskiego kościoła pozdrowienie. — Naymilsi i nayukochańsi bracia! Jużeśmy wiedzieli i opłakali nieszczęsną śmierć Piusa VI gdyśmy odebrali list wasz pisany z Wenecyi pod dniem 8 zeszłego października. Nikt nad nas nieubolewał więcey nad złem obchodzeniem się i smutnym stanem iakiego ten szanowny Pasterz doświadczył, lecz nieiaką uczuliśmy w utrapieniu tym ulgę, gdy nas pewna doszła wiadomość, że los iego lud nasz obchodził i że w znacznych zgromadzeniach zastępował mu drogę i prosił o iego błogosławieństwo, iż zawsze mu towarzyszył z pełnym Religii szacunkiem, że nakoniec usiłował cieszyć go i w nieiakim sposobie uwolnić od więzienia i okrucieństwa iego prześladowcow, oddaiąc mu hołd i uszanowanie co połączone z przykrym i niesprawiedliwym obchodzeniem się z Jego Swiętą osobą, rownie uderzaiący, iak serce wzruszaiący wystawiało widok. Takowe postępowanie naszych poddanych iest nowym dla nas dowodem, że tylo zbrodni popełnionych w naszym królestwie, nie są dziełem naszego ludu, ale tylko mnieyszey liczby zbrodniarzy. Procz tego zaś iest widocznym dowodem, że Opatrzność Boska zachowała w sercu Francuzow szacunek i miłość do ich Religii, pomimo wielkiego usiłowania iakiego bezbożność używała do wytępienia tych szlachetnych uczuciów. łaska ta Boskiey Opatrzności dla nas i naszego ludu iest zaręczeniem że wkrótce powroci nam swoią dawnieyszą opiekę, nie rować ona będzie, ani po wątpliwości otym, waszemi żądaniami i kresami w...

borze głowy kościoła, iakoż powinniśmy oczekiwać naylepszego wyboru od zgromadzenia którego członki taką słyną pobożnością, światłem, i nauką. W tym mocnym zaufaniu uznaiemy uroczyście Papieża którego wy wybierzecie, a gdy ten z woli którego panuią królowie przywroci nas no Tron przodkow naszych, rozkażemy prawą iego władzę uznać i szanować w całym naszym królestwie, i usprawiedliwiemy ten zaszczyt którym się zdobiemy, *Króla Chrześcianskiego i pierworodnego syna kosciola.* Prosiemy Wszechmocnego i dobrego Boga, aby wam naymilsi i nayukochańsi bracia swoiey szczodrobliwey łaski udzielić raczył. Dan w zamku Mittawskim d. 24 listopada 799 panowania naszego roku 5... Wasz przywiązany brat podpisano Ludwik niżey; hrabia St. Priest."

Niepogodna pora roku czyni wielką trudność w przewozie zboża, a stolica ta coraz większego niedostatku żywności doświadcza, lecz dzisiay pocieszną donoszą wiadomość, że do Valletri przybył znaczny transport zboża wysłanego z Neapolu. Rząd teraźnieyszy za potwierdzeniem P. Naselli ministra pełnomocnego Króla Jmć Neapolitańskiego kazał powrócić wszystkie dobra klasztorom i zgromadzeniom pobożnym, które im od rządu Republikantckiego zabrane były. Wczoray zaaresztowano wiele osób podeyzranych i trwożliwe roznoszących wieści. Wczoray przyprowadzono także do miasta naszego 40 niewolnikow pod dobrą strażą. Poprzedzaiącey zaś nocy Xiężę Santa Croce który był więziony w zamku S. Anioła do więzienia w Civittavechia przeprowadzony został.

Z Filadelfii d 19. Grudnia.

Izba reprezentantow zawdziała żałobę po jenerale Washingtonie, krzesło prezydenta kazała czarną krepą okryć, wysłała deputacyą z oświadczeniem żalu do prezydenta Adams i wyznaczyła kommissyą do podania proiektu iakby nayprzyzwoiciey obeyść pamiątkę tego męża. Podług listu iego sekretarza prywatnego Tobiasza Lear, umarł on bez naymnieyszego westchnienia lub żalu w zupełney przytomności umysłu. Prezydent przesyłaiąc ten list kongressowi wyraził: " Widzicie Mci Panowie z przyłączonego tu listu, iż naywyższey Opatrzności podobało się zabrać z tego świata przedziwnego naszego wspoł obywatela Jerzego Washingtona, który wsławił się przed światem przez swoy szlachetny charakter i czynione ciągle oyczyznie usługi. Wdzięczny lud, w którego sercach nigdy nie umrze, winien przeto oddać iego pamiątce przyzwoite honory „ Prowincya Maryland, zawdziała także po nim żałobę i nakazała iednodzienne nabożeństwo. Pogrzeb iego w Mount Vernon był przy licznym zgromadzeniu ludu bardzo okazały. Na trumnie stał napis: *Surge ad judicium* (wstań na sąd). Piechota i iazda, Framazoni i wiele przyiacioł szło za trumną; przy spuszczaniu iey do grobu familii, nad brzegiem rzeki Polowmack leżącego, uczyniono kilka wystrzałow. — Z mowy prezydenta Adams, przy otwarciu kongressu na d. 3 grudnia mianey, widać, iż na przyszły rok będzie rząd stosownie do aktu kongressu do Washington przeniesiony, ponieważ kommissya budownicza donosi, iż tam już wszystko do tego przygotowane będzie. Względem negocyacyi z Francyą rzekł: " Stosownie do rostropney polityki, którą wykonawcza władza ziednoczonych

)8(

Ameryki stanow zachowywała, uznałem za moy obowiązek skoro rzeczpospolita Francuzka okazała swoią skłonność do zagodzenia zaszłych pomyłek, odpowiedzieć iey życzeniom pod warunkami iakich honor i umiarkowanie naszey oyczyzny wymaga, przez wysłanie posłow. „

Z Paryża d. 28. Stycznia.

Jenerał Bernadotte został od Buonapartego radcą stanu w sekcyi woienney mianowany. — Jenerał Massena wydał d. 17 t. m. z głowney kwatery Antibach następuiącą odezwę do Włoskiey armii:

" Podeymuiąc się, żołnierze waleczney armii Włoskiey, ktora tak szanowną iest przez swoie nieszczęścia, iak kiedyś sławną była z swych tryumfow, honoru kommenderowania wami, poświęciłem się dobru mey oyczyzny i usłuchałem głosu bohatera, którego zaszczycam się przyiaźnią i zaufaniem. Ubolewam nad waszem cierpieniem, chcę go osłodzić i zakończyć. Dawno znaydowałbym się iuż był między wami, gdybym przed wszystkim nie był przymuszony zatrudnić się waszemi potrzebami. Wasz niedostatek ma ustać; przyobiecał mi to rząd uroczyście, a ia sam przedsięwziąłem środki do zapewnienia wam wszelkiego rodzaiu potrzeb. Lecz iak kolwiek mogła bydź wielka wasza nędza, nie może i nie powinna iednak przechodzić szlachetności i przywiązania Francuzkiego żołnierza. Jakże niektóre korpusa mogły mieysca swoie opuścić? Cierpieliście prawda, lecz rozumiecież, że oyczyzna nienadgrodzi wam waszego poświęcenia się? Żołnierze! Czegoż brakuie, żeby zwycięztwo znowu do waszych chorągwi powrociło? Zaspokoienia waszych potrzeb; będą zaspokoione, powtarzam ieszcze raz. Wszyscy mamy iednaką potrzebę nabycia sławy; usiłowania nasze muszą bydź wspolne: ia muszę dla was całą moią staranność poświęcić, a wy musicie we mnie zupełne zaufanie położyć. Spodziewam się tego po was, wy nawzaiem możecie się na mnie spuścić. Mamże, Koledzy, innym sposobem do was mowić? Mamże wam wspomnieć o surowości, ktorey użyię, ieżeli się oddalicie od posłuszeństwa i karności, które iedynie waszą siłę stanowią? Nie, odrzucam tak dręczącą mię myśl! Powinność, honor i miłość oyczyzny, będą iedynie waszemu postępowaniu przewodniczyć."

Podpisano *Massena.* „

Rada stanu oświadczyła swoie zdanie, iż kara śmierci przeciw powracaiącym emigrantom musi bydź zostawiona, wszelako za pierwszem powrotem mogą tylko wyprowadzeniem, a za drugim dopiero śmiercią bydź karanemi. — Zaraźliwa choroba w Nicei, Grenoble i Antibach znacznie podług tuteyszych pism zwolniała.

Z Nant piszą pod d. 21 t. m. co następuie: " Dziś przybył tu jenerał Brune, był z wielką radością przyięty i odbył zaraz nad tuteyszym woyskiem rewią. W przemowie do nich rzekł, że na przeciw wybiegom szuanow, użyie wybiegow, ze ich będzie wszędzie po lasach, po błotach &c. ścigał, że wylądowanie nieprzyiacielskie nie powinno żadney czynić obawy. Nantczykowie maią tylko bydź dobremi patryotami, przedmieścia i młodzież niechay z szuanami nie trzymaią. — Dziś przybyło tu 4 szefow szuanow, po części rodem z Nant, z wiadomością, że wszystkie ich woyska rozpuszczone zostały. Szuanie porzucali, podług ich wyznania swe

białe kokardy i podeptali nogami, woła iąc: " Niech żyie Pokoy! Niech żyie Buonaparte! Niech żyie Rzeczpospolita! Szuanie w Bretanii chcą się, iak słychać, także poddać, i posłali w tey mierze do jenerała Brune depesze. „

Znayduią się, (mowi Redaktor) we Francyi tak wesołego humoru ludzie, iż podobnoby się na swoim własnem pogrzebie śmiali. Jedno z naszych pism, które rownie zakaz dotchnął i teraz tylko w materyi literatury wychodzi, opisuie w następuiącym sposobie zaraźliwą chorobę, na którą w iednym dniu 60 do 80 dziennikow w Paryżu umarło:

D. 28 Nivose (19 stycznia) o samey godzinie 11 z rana, kiedy poczta ztąd odchodzi, umarło w kwiecie swey młodości wiele dziennikow cierpiących iuż zapalenie, na niebespieczną bardzo zaraźliwą chorobę. Niektóre z nich udały się do sławnych medykow, ofiaruiąc im znaczne nadgrody, żeby ich ratowali; lecz nadaremnie; gangrena iuż była widoczna, potrzeba było umierać. Niektóre wydały ducha z nieopisaną wściekłością; inne, idąc zawsze za nauką Pitagoresa, skonały spokoynie, wierząc w przechodzenię dusz (Metempsicose). Gdy dowiedziano się w mieście o smutnym losie 80 nieboszczykow, zostali ich stronnicy, i ich spolnicy w wielkim smutku pogrążeni. Pod kosą śmierci poległ ieden dziennik, który po wygnanem iednym do Guiany odziedziczył nagle 4000 prenumerantow. Inny maiący 3 lub 4 miesiace, żywiony smacznemi i wymyślnemi potrawkami, który iuż był znacznie podrosł, został czytelnikom przez nagłą śmierć wydarty. Wszystko co się nazywa pismem, podpada zniszczeniu. Wyraz ten stał się od d. 28 Nivose przysłowiem. Inny ieszcze mocnego zdrowia dziennik, który uniknął pieczęci i żołciowey gorączki 18 fructidora, znalazł się nagle nad brzegiem Styxu. Smućcie się Gracye! Smućcie się bożkowie miłości! Pokoy płacze swego przyiaciela (*Ami de la paix*); miasto Kalesu swego postyliona (*le Postillon de Calaix*). Zagraniczne interefsa będą zawieszone, ponieważ utraciły swego posłańca (*Messager*) i Dyplomatę. Niebo wdzieie żałobę; Anioł Gabryel, (*l'Ange Gabriel*) którego sądziliśmy bydź nieśmiertelnym umarł. Jesteśmy zagrożeni strasznym niełądem, dzień iest pozbawiony swego pisma (*Feuille du jour*) a pismo dnia. Polityka iest zagrożona powszechnym zamieszaniem, będąc pozbawioną swego *Termometru*. Jeneracya iest w samem źrzodle naruszona, będąc pozbawiona swego *Propagatora*. Europa nie będzie nam więcey znana brakuie, nam iey dziennika i iey *Kuryera*. Paryż nie będzie miał więcey nowych wiadomości; żałuie swey *Gazety* i *Kroniki*. Niecnoty będą miały otwarte pole, ponieważ stroż (*Surveillant*) i postrzegacz (*Observateur*) utracili światło. Gospodarze będą długo wspominać pismo *ekonomiczne*. Fama musi nadal piechotą chodzić, ponieważ utraciła swoy *Deliżans*. — Epoka pokoiu (mowi inny dziennik) będzie piękną wiosną, na ow czas odrosną liście (feuille pisma). Tym czasem wielu dziennikarzy zrobili się litteratami; Anioł Gabryel wychodzi w postawie uczonego. „

Dnia 13. Stycznia.

Dopiero wczoray wnocy przybył tu bywszy dyrektor Barthelemy z swem bratem po nader trudney podroży. Miał nieszczęście, że się w drodze 5 razy z powe-

żem wywrocił; w St. Marent musiał zepsuty swoy pojazd zostawić, a w karyolce tu przyiechać.

Tuteyszy poseł Turecki odebrał od swego dworu depesze, poczym odbył konferencyą z ministrem zagranicznych związkow, a onegday iadł obiad u pierwszego konsula. — Zaboyca Xiężny Lamballe, Mamin, został do Templu wsadzony. — W tych dniach wyiechał Ob. Reinhard iako pełnomocny nasz minister do Szwaycaryi.

Na wielkim obiedzie w Angers spełniano, podług tuteyszych pism, wiele zdrowiow Buonapartego, a między innemi następuiące: "Buonaparte będzie naprzyszłość zaszczytem imienia Francuzow i kochaniem republikanow, lecz iezeliby chciał bydź nowym Cezarem. . . . Za zdrowie nowego Brutusa, który mściwe żelazo utopi w iego sercu!„

Niedawno rzekł ktoś do Buonapartego, że nadto wiele pracuie. "Za dwa miesiące, odpowiedział, ledwie trzy godziny na dzień będę miał potrzębę pracowania.

Bernier, dawniey opat i pleban w Anwranches, który podpisał pokoy z iedną częścią szuanow, przybył do Paryża, i od Buonapartego z wielką grzecznością był przyięty. Może się tu pod własnym imieniem bez żadney przykrości bawić, gdyż pod obcym przyiechał.

W tych dniach będzie emigrantow lista zamknięta. Radca stanu Real ma o tym zdać rapport; będzie on iak słychać proponował, żeby wszyscy starcy i dzieci, które dla małoletności, musiały z rodzicami emigrować, z tey listy wymazanemi byli.

Buonaparte i Sieyes są podług tuteyszych pism w naylepszym znowu porozumieniu.

Bywszy dyrektor Carnot, bywszy policyi minister Cochon, Barrer, Doumere, Gau, Simeon i kontra admirał Villaret - Joyeuse, którzy dotąd pod dozorem zostawali, otrzymali od Buonapartego zupełną wolność i są do wszystkich obywatelskich praw przywroceni. Barrer i reszta maią znowu bydź użyci. Boissy d'Anglas otrzymał pozwolenie udania się do Surenne przy Paryżu, gdzie ma swoy dworek. Cochon został dyrektorem poboru w swem departamencie, a Doumere iest umieszczony przy marynarce. Buonaparte osadza urzędy ludzmi wszystkich partyy, których tylko talenta mogą bydź użyteczne i przez to pozyskuie wszystkich.

Malarz David zatrudnia się przyozdobieniem wewnętrznym zamku Tuilleri. Buonaparte mniemał, że iuż tam wszystko gotowe iest, chciał się przeto d. 2 pluvios do niego wprowadzić; lecz na przełożenie Benezech, że to iest d. 21 stycznia (w którym Ludwik XVI był stracony) odpowiedział mu Buonaparte wzruszony: "Dziękuię Ci za przypomnienie, gdyż w tym dniu nie chciałbym się do Tuilleri wprowadzić."

Minister woienny Berthier kazał w dziennikach umieścić oznaymienie, w którym mowi: "Czas trwonicieli iuż przeminął. Minister woienny pracuie ustawicznie nad zaprowadzeniem porządku i rzetelności we wszystkich częściach swego wydziału. Może on bydź oszukany, lecz prosi żeby mu wskazano z dowodami oszukuiących go. Mowią iż kontrakty liweru kow muszą bydź opłacone, iż potrzeba się opła-

cić żeby bydź dobrze przyiętym w iego kancelaryi. Wy którzy kochacie Rzpltą, iest waszym obowiązkiem dopomódź ministrowi przedrzyć się przez chmurę, która mu przeszkadza dostrzedź intrygantow, oszustow i lichwiarzy przy kontraktach liwerunkowych. Przyymię was z gorliwością, i wdzięcznością, a tym sposobem usłużycie oyczyznie."

Teraźnieyszy nasz rząd postanowił naymocniey zapobiedź kradzieży wielkich liwerantow. Onegday został dom liweranta Ouvrad strażą otoczony, wszystkie iego papiery zapieczętowano, majątek iego tymczasowo zasekwestrowano i iego samego aresztować chciano, lecz znalazł sposób wymknięcia się. Podpada wielie, iż nie może się wyrachować z 62 mill. które na liwerunki odebrał.

Jenerał Sherlok, który na przestępstwo nieposłuszeństwa do opactwa był odesłany, pozyskał wolność po 18 dniowym więzieniu.

Wiadomości o woynie z szuanami, które rząd oznaymić kazał, są wcale pomyślne. Jenerał Chamberlhac, złączył się, iak jenerał Lefevre pod d. 28 pierwszemu konsulowi doniosł, z jenerałem Merlhe i zupełnie odparł szuanow przy Mortagne. " Liczba zabitych i ranionych (pisze Lefevre) iest znaczna. Cała droga iest zasłana karabinami, trupami, rozbitkami kassy i bębnami. Wszyscy szuanie złapani z bronią w ręku, zostali natychmiast rozstrzelanemi. My tylko kilku ranionych mamy. Poty nie poprzestaniemy szuanow ścigać poki nie będą zupełnie wykorzenionemi „ Przeszło 500 miało ich w tey potyczce zginąć, a 50 ich rozstrzylano. Miasta Nant, Tours, Blois, Renn i Angers nie będą z pod konstytucyi wyiętemi, i woyska znayduiące się w nich maią bydź przeciw szuanom użyte. Brune zakłada swą głowną kwaterę przy Vannes dla przeszkodzenia wylądowaniu Anglikow, i czynienia przeciw szefowi szuanow George, który się tylko sam ieden w departamencie Morbihan ieszcze opiera. Monitor zaprzecza pogłosce, iakoby z szuanami, którzy się poddali, zawarte były tayne artykuły. Rożni szefowie szuanow, którzy się poddali, byli z tego powodu w niebespieczeństwie bydź zamordowanemi od zbrcynych swych kum, domy ich iednak porabowali i popalili. Szuanie ci cofnęli się do departamentu Morbihan, lecz Brune oświadczył, iż nie chce na wpoł pokoiu robić. Bourmont poddał się, gdy z 4000 swych ludzi pobitym został. Wiele z bronią w ręku schwytanych szuanow iuż rozstrzylano. Słychać iuż, że szuanie w Morbihan departamencie chcą się także poddać; lecz wczoray ieszcze posłano woyska do Wandy, dokąd rozciągniony iest ztąd woyskowy łańcuch, dla utrzymania kommunikacyi.

Nowi posłowie zagraniczni będą na przyszłość pierwszemu konsulowi w pałacu Tuilleri prezentowani, i tam oddadzą swe zaufałe listy. Zdobyte chorągwie będą odtąd w domu inwalidow ministrowi woiennemu oddawane.

Dla upowszechnienia u nas literatury Niemieckiey ma bydź do czytania Niemiecka biblioteka założona.

Z Brynu d. 12. Lutego.

Podług Tureckich listow pod d. 10 stycznia, nie ma więcey żadney wątpliwości podpadać, że plan wtargnienia do Egiptu nie udał się W. Wezyrowi dla za.

... swemi oszami. Urzędownie nic iednak Porta o tym nieoznaymiła. Teraz ma bydź nowa armia na statkach do Alexandryi W. Wezyrowi na pomoc posłana. — D. 25 stycznia zaczął się u Turkow Ramazan (post) w czasie ktorego wszystkie zatrudnienia, a szczegòlniey woyskowe działania spoczywaią, nie można przeto nic ważnego o Pasman Oglu donieść. Ofeńska gazeta mieści tymczasem w sobie następuiące poźnieysze doniesienia, które dla poznania całkowitey historyi o tym nad zwyczaynym człowieku zawsze są do wiadomości potrzebne. Podług niey blokował Pasman Oglu od dawnego czasu miasto Rusczuk, wszystkie drogi tak dalece nie pewnemi uczynił, iż karawany do Konstantynopola, musiały obrocić drogę na Seres, tudzież na całą okolicę kontrybucye nałożył. Żądał szczególniey od Muselin Haffis Effendy, kommendanta Nissy, z w iego okręgu leżących wiosek na własność i na obięcie ich wysłał blisko 2000 ludzi. Muselim oparł się temu przedsięwzięciu, zabił przeszło 200 ludzi i tyleż drugie w niewolą zabrał, których iednak z wszystką ich bronią wolno puścił, ażeby powiedzieli Pasman Oglu, iak Muselim w Nissa walczyć umie. Ten postępek zastanowił Pasman Oglu, odstąpił blokady Rusczuku, dla ściągnienia wszystkich sił przeciw Nissy i oblężenia iey. Porta dowiedziawszy się o tym zdarzeniu, rozkazała żeby dwoch Albańskich baszow, każdy z 2000 ludzi poszli na pomoc ucisnionemu Muselim. Ten uwiadomił iuż był o wszystkim baszę Belgradzkiego, pod którego rozkazami stoi, i żądał aby go niezwłocznie żywnością i ammunicyą zasilił. Basza Belgradzki udał się w tey mierze z prożbą do Cesarskiey jeneralney kommendy w Peterwardynie, dodaiąc, iż tey żywności tym śpieszniey, potrzebuie, gdy widoki Pasman Oglu zmierzaią razem i przeciw Belgradowi, który musi iak nayprędzey w żywność opatrzyć.

Z Wenecyi d. 24 Stycznia.

Dowiaduiemy się z Palermo, iż fregata Francuzka płynąca z Alexandryi od fregaty Angielskiey schwytaną i do tego portu przyprowadzoną została. Podług depeszow które przeięto armia Francuzka w Egipcie do 25 tysięcy zmnieyszoną została, licząc iuż w to 6 tysięcy ranionych i chorych albo niezdatnych do służby. — Też same listy uwiadomiaią nas że przeznaczone połączone siły na szturmowanie Malty, stanęły iuż na mieyscu swego przeznaczenia, i że formalne oblężenie Valetty w krotce się rozpocznie. Krol Jmć Neapolitański przesłał mieszkańcom tych wysp żywności i broni na których dotąd im zbywało. — O położeniu wyspy Korsyki nie mamy pewney wiadomości, lecz to pewna że mieszkańcy niektorych dystryktow tey wyspy są w otwartey z republikanami woynie i wiele krwawych stoczyli z niemi potyczek. Podług listow z Liworna w tym momencie werbuie się korpus emigrantow Korsykańskich na koszt Anglii, którzy niebawnie wysadzeni będą do tey części wyspy, gdzie insurgenci naywiększe siły maią.

DODATEK

DO N^RU^ 16.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 23 LUTEGO 1800.

Z Berna d. 26. Stycznia.

Rady prawodawcze wydały odezwę do ludu Helweckiego. Oto są niektóre z niey wyiątki: Od długiego iuż dosyć czasu dyrektoryat trzymał styr rządu słabą i chwieiącą się ręką, a ztąd wieloliczne nieszczęścia dla was wynikły. Reprezentanci wasi żalili się częstokroć na iego niedbałość, wyrzucali mu nadużycie władzy; niemiłym przeto okiem spoglądał dyrektoryat na reprezentantow ludu, i uknowano spisek wcelu rozpruszenia ich i oddalenia. Panowanie ustawy wniwecz obrociło te niegodziwe zamiary, zniszczyło liczne nieprzyzwoitości tego rządu i rozpruszyło dyrektoryat. Obywatele Helweccy, czuiemy rownie iak wy, że konstytucya którą nam narzuczono do naszych potrzeb nie iest stosowną; zeście ią sobie sprzykrzyli i że kray nie może dostarczyć potrzebnych kosztow na licznych urzędnikow których ona stanowi. W krotce zaradziemy temu, będziemy z gorliwością pracować nad nowym Aktem konstytucyi który do waszego potwierdzenia podany zostanie; daliśmy wam tego pewne zaręczenie gdy po dniu 7 stycznia nieodnowiliśmy dyrektoryatu, lecz powierzyliśmy władzy wykonawczey kommissyi z 7 członkow złożoney, która trzymać ią będzie aż do czasu zaprowadzenia nowey konstytucyi.,,

Z Liworna d. 22. Stycznia.

Lord Nelson przybył tu ostatniego poniedziałku na okręcie Fulminant od 84 armat. Admirał ten powraca do Anglii mieysce zaś iego w kommendzie eskadry morza śrzodziemnego zastępuie lord Keith. Do portu naszego zawinęły także fregata Angielska Thalie, fregata Neapolitanska Fortuna i Duńska Syrena, która konwoiowała do Malaga dziesięć kupieckich okrętow rożnych narodow.

Z Mergentheim d. 25. Stycznia.

Ostatniego piątku zgromadzenie roznych Państw Rzeszy rozpoczęło tu swoie posiedzenia; znaydowali się na nim jenerał Austryacki, deputowani Moguncyi, Würzburga, Bambergu, Bartenstein, Wertheim, Erbach, Stanu Rycerskiego Odenwaldu miast Rzeszy, Heilbron, Hall w Szwabii Rottenburga w Frankonii &c. Szczeguły tyczące się uzbroienia, tudzież kosztow iakich wyciąga powstanie w massie zdaią się bydź przedmiotem naradzeń tego zgromadzenia.

DONIESIENIA.

Z Strony Magistratu C. K. Miasta Olkusza wiadomość daie się, iż na żądanie Jmć Pana Jacka Molęckiego obywatela Podgorskiego licytacya kamienicy tu w Olkuszu pod Nrem 40 w rynku situowaney od Szl Wawrzenca Szafrańskiego Sł. Piotrowi Ustymowskiemu zprzedaney, na 2416 zł. pol. taxowaney razem z ogrodami, i pustkami do tego należącemi względem długu 700 zł. pol. na tey kamienicy zapisanego sądownie pozwoliła się.

Magistrat do tey licytacyi trzy termina naznacza, to iest, pierwszy 14go marca, drugi 15go kwietnia, trzeci 15go maia r. b. z tym dokładem iż ieżeliby wspomniona kamienica za fiskalną cenę lub wyżey na pierwszey lub drugiey licytacyi sprzedana niebyła, na trzecim terminie niżcy taxy dana będzie. Więc maiący chęć kupić na wyżey wyrażonych dniach w kancelaryi magistratulnoy niech się znayduią, i co ofiarować zechcą, do protokołu podaią.

Jerzy Wanick m. p.
Syndyk i tymczasem zastępca Burmistrza.
Michał Fronik R. O.

Z Magistratu C. K. wolnego i gorniczego Miasta Olkusza
Dan dnia 13 Lutego 1800.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Józefowi Rakowskiemu, że bracia Chaudoir u sądow tych, o summę 324 czer. zł. z prowizya, żałobę na niego podali, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, doprasza1i się.

Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemuż Józefowi Rakowskiemu adwokata tuteyszego Urbańskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 22 marca przy: roku sam stanął, albo ieżeli iakie m prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych śrzodkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
Krauss.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 21 Grudnia 1799.
Elsner

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis publici Edicti insinuatur. Quod Nimirum Judæus Josiek Ickowicz Incola Synagogæ Lublinensis, adversus Dnum: Georgium Fridericum Polsch civem Varsaviensem in causa solutionis summæ 2548 fl pol. 11 gr Libellum ad huncce Magistratum porrexerit, oremque quo ad id justitia exigit implor verit cum autem magistratus, eidem convento tanquam extra Gran: Regni Varsaviæ degenti hujstem advocatum Dnum: Andream Kozyrski ipsius periculo, & impendio constituerit. Quo eum etiam Lis contestata in conformitate præscripte Jur: Col: agitabi ur atq; etiam terminabitur, ideo is hisce eum in finem admonetur ut ipse pro die 21 martii a. f. 1800 hora 9 mane in loco judicii horsum comparat vel dicto curatori si que fors habuerit juris adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quemoiam mandatarium constituat & huic Magistratui denominet ad pro ordine præscripto, ea juris adhibeat mediaque ad sui defensionem efficatia esse

judicaverit ut pote quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibimet ipsi sint imputandæ ita enim santiunt præscriptæ pro C. Reg. Terris Leges. Datum Lublini Die 6 Decembris 1799.

Vrabetz.
Jacobus Lewandowski.
M. Greber.

Ex Consilio Magistratus Cæs Reg Civitatis Lubl.
Cajetanus Konopka, serc.

Per C. R. Forum Nobilium Provinc: Lublinense notum redditur, ad instantiam Mfcæ Marianna Daszkiewiczowa, pupillæ Ludovicæ Daszkiewiczowna matris tutricis creditricis jurevincentis, finæ afsumendæ licitationis bonorum Łęczna cum attinentiis in circ. Lublin, Jacentium, & jurevictæ Dnæ Elisabethæ de Branickie Ppisæ Sapiezyna propriorum, juxta actum detaxationis, per quemlibet prævie in gremiali hujati registratura, vel circa ipsam actum licitationis inspiciendum, ad pretium 2,376,055 fl. p. 10 gr. juditialiter dexatorum, in C.R.Foro hocce subhastationis diem 10 martii an. 1800 horamq: 10 matut: præfixam haberi, ubi plus offerens admentem §. 436 cod. jud. credita bonis his inhærentia, pro ratha prætii oblati in se recipere tenebitur, siquidem creditores ante stipulatum renuntiationem, crediti solutionem, accipere detrecient. Quare hoc modo etiam omnes Dnæ Elisabethæ de Branickie Ppisæ Sapiesyna in præfatis bonis Łęczna, cum attinentiis hypothecarii creditores pro eodem termino, quin spetialem citationem præstolentur juxta aulicum normale dto: 27 augusti 1799 hisce adcitantur, quosecus ii qui se in præfixo termino non sisterent, nec contra emptorem, aut susceptorem ejusmodi boni, nec contra seu ad ipsum bonum jus aliquod se amplius habere, sed suam satisfactionem ex prætio venditionis, aut alia debitricis substantia, quærerae deberæ sciant.

Ig. Pietruski.
Brzozowski.
Reinheim.

Ex Consilio C. R. Fori Nob: Lubl: Gal: Occid:
Die 20. Nov. 1799 Anno.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dominæ Theophilæ de Jabłonowskie Principifsæ Sapieha Medio præsentis edicti hisce insinuatur, quod nimirum Dominus Felix Wedorff libellum executorialem puncto summæ 10,000 f. p. ad Forum hocce adversus, eam porrexerit Judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Grsum Chylinski ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsa eum in finem admonetur ut die 18 Martii 1800 aut ipsa compareat vel Curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine proscripto ea Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas. sibimet ipsi imputandas habebit ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski.
Brzozowski.
Reinheim.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 22 9bris 1799
de Hiltenbrandt.

Przez Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa podaie się do wiadomości. iż po śmierci ś. p. Walentego Klenknera znayduią się w domu pod Nrm. 91 na Piasku Sekcyi III. miasta, skury rożne cudze, które iemu do wyprawy dane były, że właściciele ich, iedni się nie zgłaszaią, innych mieysca mieszkania wiedzieć niemożna,

przeto na instancyą opiekunow Heleny Kleoknerowey pozostałey corki i teyże kuratora wszyscy maiący zwyż wzmiankowane skury w tey massie uwiadomiaią się, aby wprzeciągu 8 niedziel od dnia dzisieyszego rachuiąc po też skury do opiekunow Sł: Romualda Puklizanta i Antoniego Gilka na Piasku pod Nrem. 2 i 69 mieszkaiących udali się, należącą kwotę od roboty JPanom opiekunom oddali i skury swoie za kwitem odebrali, gdyż po wyszłym tym ośmioniedzielnym teminie, ktoreby wykupione nie były przez licytacyą przedane będą. Działo się d. 4 Febr. 1800.

J. Gellinek.
W Bartsch.
W. Florkowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego miasta Krakowa.
Łodziński.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis omnibus & singulis quorum interest ut quoquo demum modo interefse poterit notum redditur. Ad postulationem Jurevincentis debitoris judæi Hayzyk Moskowicz licitationem sortium lapideæ jurevictorum judæorum Nusyn & Mendla Herszkowiczow conjugum hic Lublini in civitate plate q; Magna Judaica sub Nro 89 sitæ in via executionis ob debitum jurevinceuti judeo Hayzyk adjudicatum concefsum efse in cujus consequentiam pro peragenda præmifsa licitatione terminus pro die 3tia Martii af. 1800 hora 9na mane in loco Judicii præfixus habetur ubi quæstionis Sortes justa expeditum eatenus Actum Detaxationis ad prætium 1105 fl. Rn. xr. 7½ per quemlibet in regestratura vel circa ipsum actum licitationis inspiciendum judicialiter æstimatæ non nisi erga paratam pecuniam plus offerenti disvendentur. Ita ut accedens ad hanc licitationem liciti prætio securitatem demonstret & oblatum perse quantum videlicet meditatem intra 14 dies alteram vero medictatem in sex mensibus ad judiciale depositum Magistratus comportare tenebitur. Omnes igitur emendi cupidi hisce invitantur ut præstitutis die & hora horsum compareant.

Datum Lublini die 26 Novembris 1799.

Vrabetz.
Jacobus Lewandowski.
A. Stefanowski.

Ex Consilo Magistratus Cæs. Reg Civit. Lublinensis.
Żykiewicz, secr.

Per C. R. Forum Nobilium Lublinense universim notum redditur, in consequentiam requisitionis a Centrali Comifsione Varsaviensi horsum directæ fine disvendendarum medio publicæ licitationis pro re mafsæ bancalis Kabritowianæ rerum mobilium Dni Iznatii Comitis Potocki propriarum & ex bonis Kurow huc Lublinum comportandorum diem 3am Martii a.c. præstitutum, & ad afsumendum hunc actum licitationis Camerarium Vincentium Słotwiński delegatum efse, quapropter emendi cupidi invitantur, ut dicto die hic Lublini compareant, & se coram profato Camerario eatenus insinuent.

Abfente Illuftrifsimo Dno Præfide.

Einberg.
Brozowski.
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil Lublinensis 14 Januarii 1800.
Dostenberg.

Pewny przyiaciel niemaiac żadney wiadomości o Eugeniuszu Zdanowiczu, gdzieby takowy znaydował się a wiedząc o spadaiącey na niego Sukcefsyi, uprasza każdego ktoby o takowym Eugeniuszu Zdanowiczu miał iaką wiadomość gdzieby się znaydował lub o mieyscu iego przebywania, ażeby iak nayprędzey do kantoru Gazety Krakowskiey zgłosił się.